

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M.**, so sídlom v T., zastúpeného JUDr. M., advokátom v T., proti žalovanému **Ing. P.**, bývajúcemu v T., zastúpenému JUDr. N., advokátom v T., **o vypratanie nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 13 C 166/2005, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 24. apríla 2008 sp. zn. 7 Co 59/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolací súd dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom zo 7. novembra 2005 č.k. 13 C 166/2005-119 zamietol návrh na vypratanie nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v T. na ulici Š., zapísanej na Správe katastra v T. na LV č. X. ako parc. č. X. – zastavaná plocha a nádvorcia o výmere X. m² a stavba na nej postavená s súpisným číslom X. o podlahovej ploche X. m². Žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca, ktorý však v priebehu odvolacieho konania oznámil, že žalovaný vypratá predmetnú nehnuteľnosť, a preto berie svoj návrh v celom rozsahu späť. Súčasne zobral späť i podané odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu.

Krajský súd v Nitre uznesením z 24. apríla 2008 sp. zn. 7 Co 59/2007 nepripustil späťvzatie návrhu, a zastavil odvolacie konanie. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania 3 820 Sk k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní. Poukázal na ustanovenie § 208 O.s.p., keď mal za to, že z tohto ustanovenia vyplýva pre dovolací súd možnosť rozhodnúť v prípade späťvzatia návrhu na začatie konania dvomi

spôsobmi. Ak druhý účastník so späťvzatím súhlasí, odvolací súd pripustí späťvzatie, zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví. Ak však druhý účastník so späťvzatím nesúhlasí (ako bolo v danej veci), odvolací súd len rozhodne o tom, že späťvzatie nepripustí, pričom neskúma dôvody, prečo druhý účastník so späťvzatím návrhu nesúhlasil. Preto aj v tomto prípade, odvolací súd po vyjadrení sa žalovaného, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby, mohol rozhodnúť o späťvzati len tak, že nepripustil späťvzatie. Vzhľadom na nepochybný prejav vôle žalobcu, ktorý využijúc svoje procesné právo vyplývajúce z ustanovenia § 207 O.s.p., a vzal svoje odvolanie späť, odvolací súd postupom podľa tohto ustanovenia rozhodol podľa § 214 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a odvolacie konanie zastavil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 2 vety druhej O.s.p. tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, pretože z procesného hľadiska zastavenie konania zapríčinil žalovaný svojim správaním, a to tým, že splnil to, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal, t.j. vypratol nehnuteľnosti, a z toho dôvodu zbral žalobca dôvodne odvolanie späť.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o náhrade trov konania podal dovolanie žalovaný, ktorý ho navrhol v tejto časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že odvolací súd nesprávne aplikoval znenie § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., nakoľko zo strany žalovaného nebolo zapríčinené späťvzatie návrhu ako i zastavenie konania. Namietol, že návrh nebol podaný dôvodne, pretože zostalo právoplatné rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorý návrh zamietol z dôvodu, že navrhovateľ nebol aktívne legitimovaný na podanie návrhu, naviac nehnuteľnosti boli odovzdané v zmysle platných zmlúv ku dňu skončenia nájmu. Poukázal i na to, že odvolací súd nerozhodol o trovách dovolacieho konania, tak ako mu to uložil dovolací súd.

Žalobca vo svojom vyjadrení žiadal dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska, pričom nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené, je dovolanie prípustné vtedy, ak v ňom odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom a **o trovách konania**, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v časti o náhrade trov konania, a v tejto časti preto ide o jedno z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaného z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné

ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená a ani žalovaným v dovolaní namietaná.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal rozhodnutím odvolacieho súdu v napadnutej časti z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 s použitím § 243b ods. 5 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 2. decembra 2009

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Kludia Vrauková